

**ผลกระทบของปูนซีเมนต์ผสมเด็กชานอ้อยและเด็กloyในลักษณะบดร่วม
ต่อกุณสมบัติทางกายภาพและเชิงกลของคอนกรีต**

สาโรจน์ ดำรงศีล¹

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตศาลายา

อ.พุทธอมนเทพ จ.นครปฐม 73170

และ สุวิมล สังจวนิชย์²

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

รับเมื่อ 22 พฤษภาคม 2549 ตอบรับเมื่อ 25 มิถุนายน 2550

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของปูนซีเมนต์ผสมเด็กชานอ้อยและเด็กloyในลักษณะบดร่วมต่อกุณสมบัติทางกายภาพและเชิงกลของคอนกรีต ได้แก่ ค่าถูบตัว หน่วยน้ำหนัก ปริมาณอากาศ กำลังอัด และกำลังดัดของคอนกรีต โดยมีตัวแปรในการทดสอบคือปริมาณเด็กชานอ้อยผสมเด็กloyแทนที่ปูนซีเมนต์ร้อยละ 20, 30 และร้อยละ 40 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน เปรียบเทียบกับคอนกรีตควบคุมที่ใช้ปูนซีเมนต์ล้วน ในการศึกษานี้ใช้เด็กชานอ้อยบดร่วมกับเด็กloyในอัตราส่วน 60:40 โดยน้ำหนัก ผลจากการทดสอบพบว่าการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเด็กชานอ้อยผสมเด็กloyเพิ่มมากขึ้นทำให้ค่าถูบตัวและหน่วยน้ำหนักของคอนกรีตลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับคอนกรีตควบคุม แต่มีค่าปริมาณอากาศในคอนกรีตใกล้เคียงกันแม้ใช้แทนที่ปูนซีเมนต์เพิ่มขึ้น ค่ากำลังอัดและกำลังดัดของคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กloyจะลดลงตามปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเด็กชานอ้อยผสมเด็กloyที่เพิ่มขึ้น โดยค่ากำลังอัดที่อายุ 3 วัน และ 7 วัน ต่ำกว่าคอนกรีตควบคุม แต่ที่อายุ 28 วัน กำลังอัดและกำลังดัดของคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กloy ร้อยละ 20 และร้อยละ 30 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน มีค่าสูงกว่าและใกล้เคียงกับคอนกรีตควบคุมตามลำดับ จากการศึกษานี้พบว่าการใช้เด็กชานอ้อยผสมเด็กloyในอัตราส่วน 60:40 โดยน้ำหนัก อาจใช้แทนที่ปูนซีเมนต์ในการทำคอนกรีตได้ถึงร้อยละ 30 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน โดยยังคงมีคุณสมบัติทางกายภาพและเชิงกลเทียบเท่ากับคอนกรีตควบคุมที่ทำจากปูนซีเมนต์ล้วน

¹ อาจารย์ สาขาวิศวกรรมโยธา

² รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

Effect of Cement Containing Binary Blended Bagasse Ash-Fly Ash on Physical and Mechanical Properties of Concrete

Sarote Dumrongsil¹

Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Phuthamonthon, Nakhonpathom 73170
and Suvimol Sujjavanich²

Kasetsart University, Phaholyotin Road, Chatuchak, Bangkok 10900

Received 22 November 2006; accepted 25 June 2007

Abstract

This research aimed to investigate the effect of cement containing binary blended bagasse ash and fly ash on physical and mechanical properties of concrete namely slump, unit weight, air content, compressive and flexural strengths. The studied parameter was the percentage replacement of cement by bagasse ash and fly ash at 0, 20, 30, and 40 by weight of cementitious materials. The constant ratio of bagasse ash to fly ash of 60:40 by weight was used in this study. The test results showed that the slump and unit weight of concrete slightly decreased with the increase percentage replacement of bagasse ash and fly ash, however all mixes appeared to yield the comparable air content to that of the control mix. The strength of concrete decreased as the percentage replacement of bagasse ash and fly ash increased. The compressive strength at the ages of 3 and 7 days of concrete containing bagasse ash and fly ash was lower than the control concrete but concretes containing bagasse ash and fly ash at 20% and 30% by weight of cementitious materials had higher compressive and flexural strengths at ages of 28 days than and comparable to the control concrete, respectively. As the results, the physical and mechanical properties of concrete containing bagasse ash and fly ash at 30% by weight of cementitious materials were comparable to the control concrete.

¹ Instructor, Department of Civil Engineering.

² Associate Professor, Department of Civil Engineering.

1. บทนำ

ค่อนกรีตเป็นวัสดุที่นิยมใช้ในงานก่อสร้าง เพราะมีคุณสมบัติที่เหมาะสมทั้งด้านกำลังรับน้ำหนักและความคงทน แต่ปูนซีเมนต์ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของค่อนกรีตมีราคาสูงเมื่อเทียบกับส่วนประกอบอื่นๆ ของค่อนกรีต นอกจากนั้นการผลิตปูนซีเมนต์ยังมีผลต่อการเกิดปัญหาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติตามมาตั้งนั้นจึงมีความพยายามที่จะวิจัยและพัฒนาหัววัสดุใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัสดุปอชโซล่านาโนที่มีความคงทนยังคงเดิมหรือดีขึ้นกว่าเดิม

ชานอ้อยเป็นวัสดุที่เหลือในการกระบวนการผลิตน้ำตาลปี พ.ศ. 2546/2547 มีปริมาณอ้อยดิบที่ใช้ในการผลิตน้ำตาล 60 ล้านตัน [1] และเหลือปริมาณชานอ้อยหลังการหีบประมาณ 13 ล้านตัน ซึ่งชานอ้อยส่วนใหญ่ได้ใช้เป็นเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้าและไอน้ำในโรงงานน้ำตาลและเหลือเป็นเด็กษาโน้อยเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ปริมาณเด็กษาโน้อยยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากสำนักงานนโยบายและแผนพัฒนาแห่งชาติมีนโยบายสนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียนโดยใช้เศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าที่เรียกว่าไฟฟ้าพลังงานชีวมวล [2] โดยกำหนดให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยรับซื้อกระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้ โรงงานน้ำตาลหลายแห่งได้เข้าร่วมโครงการผลิตไฟฟ้าพลังงานชีวมวลทำให้มีปริมาณเด็กษาโน้อยเหลืออยู่เป็นจำนวนมากและกลายเป็นภาระที่โรงงานต้องกำจัดทิ้งเพื่อมีให้เกิดปัญหามลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม แนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวคือการนำเด็กษาโน้อยเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์จากการน้ำเด็กษาโน้อยเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์จากการน้ำในส่วนผสมเพิ่มขึ้น หน่วยเวลา ก่อตัวของค่อนกรีตและการทดสอบตัวของค่อนกรีตเพิ่มสูงขึ้น [4, 5]

เด็กษาโน้อยหรือเด็กษาโนหินเป็นผลพลอยได้จากการใช้ต่านหินเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า เด็กษาโนหินแหล่งใหญ่ของประเทศไทยมีลักษณะกลมและเป็นวัสดุ

ปอชโซล่านาโน ข้อดีของการใช้เด็กษาโนหินที่ปูนซีเมนต์บางส่วนในการผลิตค่อนกรีตคือช่วยเพิ่มความสามารถในการเกิดการทดสอบตัว และลดอัตราการซึมของน้ำผ่านค่อนกรีต [6] รายงานวิจัยด้านผลกระทบของเด็กษาโนหินในประเทศต่อคุณสมบัติของมอร์ตาร์ [7] ชี้ว่าเด็กษาโนหินช่วยลดการทดสอบตัวและเพิ่มความสามารถด้านทานชัลเฟต์ได้ โครงการพัฒนาวัสดุประสานจากบุนซีเมนต์ผสมเด็กษาโนหินและเด็กษาโนหินในลักษณะสารผสม [8, 9] ศึกษาผลกระทบของวิธีการผสมเด็กษาโนหินอ้อยกับเด็กษาโนหินต่อการทดสอบตัวแห้งของมอร์ตาร์ พบว่าการผสมเด็กษาโนหินอ้อยกับเด็กษาโนหินด้วยวิธีดรั่วมีประสิทธิภาพต่อการทดสอบตัวแห้งของมอร์ตาร์ และเด็กษาโนหินอ้อยผสมเด็กษาโนหินในอัตราส่วน 60:40 โดยน้ำหนักสามารถใช้แทนที่ปูนซีเมนต์ได้ถึงร้อยละ 30 โดยที่มอร์ตาร์ยังคงมีกำลังอัดที่อายุ 28 วันเทียบเท่ากับมอร์ตาร์ควบคุม นอกจากนี้ยังลดการทดสอบตัวแห้งของมอร์ตาร์ได้อีกด้วย ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงใช้เด็กษาโนหินอ้อยผสมกับเด็กษาโนหินในลักษณะดรั่วมเพื่อบรรุ่งคุณสมบัติของวัสดุประสานให้ดีขึ้นโดยเน้นการศึกษาถึงผลกระทบต่อคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติเชิงกลของค่อนกรีตที่มีเด็กษาโนหินอ้อยผสมเด็กษาโนหินทั้งนี้เพื่อหาปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเด็กษาโนหินอ้อยผสมเด็กษาโนหินที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทำค่อนกรีตโครงสร้างทั่วไป

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ศึกษาผลกระทบของบุนซีเมนต์ผสมเด็กษาโนหินอ้อยและเด็กษาโนหินในลักษณะดรั่วมต่อคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติเชิงกลของค่อนกรีต โดยมีปริมาณเด็กษาโนหินอ้อยผสมเด็กษาโนหินที่ปูนซีเมนต์ร้อยละ 20, 30 และร้อยละ 40 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน เป็นตัวแปรในการทดสอบเบรียบเทียบกับค่อนกรีตควบคุมที่ทำจากบุนซีเมนต์ล้วน เพื่อหาปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเด็กษาโนหินอ้อยผสมเด็กษาโนหินที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทำค่อนกรีตโครงสร้าง

3. วิธีการศึกษา

3.1 วัสดุและการเตรียมวัสดุที่ใช้ทดสอบ

3.1.1 ปูนซีเมนต์ (ใช้สูญลักษณ์ PC) เป็นปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1

3.1.2 มวลรวมละเอียด เป็นทรัพยากรากที่มีค่าความถ่วงจำเพาะ 2.60 และค่าโมดูลล์ความละเอียดเท่ากับ 2.74 โดยมีขนาดคละเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM C 33

3.1.3 มวลรวมทรัพยากรากที่มีค่าความถ่วงจำเพาะ 2.60 และค่าโมดูลล์ความละเอียดเท่ากับ 2.74 โดยมีขนาดคละเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM C 33

3.1.4 เด็กซานอ้อย (ใช้สัญลักษณ์ BA) เป็นวัสดุที่เหลือจากการกระบวนการผลิตกระเบ้าไฟฟ้าพลังงานชีวมวลโดยใช้ชานอ้อยเป็นเชื้อเพลิงหลักและใช้เชื้อเพลิงเสริมอย่างได้อย่างหนึ่งได้แก่ แกลบัน ใบอ้อย และเปลือกไม้ โดยสัดส่วนผสมเชื้อเพลิงหลักต่อเชื้อเพลิงเสริมในเชิงความร้อนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 85 ต่อ 15 ตัวอย่างเด็กซานอ้อยที่ใช้ศึกษาเก็บจากบริเวณบ่อพักของโรงไฟฟ้า บริษัท ด่านช้าง ในโภ-ເອີນເນໂຮງຍື จำกัด ตำบลหนององมະค่าโมง อำเภอต่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ดังแสดงในรูปที่ 1 เด็กซานอ้อยเป็นผงสีดำและเปียกชื้นก่อนทำการศึกษาจึงนำไปอบแห้งที่อุณหภูมิ $100 \pm 10^\circ\text{C}$ เป็นเวลา 24 ชั่วโมง และร่อนผ่านตะแกรงเบอร์ 60 ซึ่งมีขนาดช่องเปิด 250

ไมครอน เพื่อกำจัดเศษชานอ้อยขนาดใหญ่ที่เผาไหม้หมดออก

3.1.5 เด็กซาน (ใช้สัญลักษณ์ FA) ใช้เด็กซานจากโรงไฟฟ้าแม่เมaje จังหวัดลำปาง อนุภาคมีสีเหลืองปนน้ำตาล มีค่าความถ่วงจำเพาะ 2.12 และมีความละเอียดค้างตะแกรงเบอร์ 325 ร้อยละ 29 โดยน้ำหนัก

3.1.6 เด็กซานอ้อยผสมเด็กซาน (ใช้สัญลักษณ์ TA) ได้จากการนำเด็กซานอ้อยที่ผ่านตะแกรงเบอร์ 60 ซึ่งมีขนาดเล็กกว่า 250 ไมครอน และเด็กซานอยผสมรวมกันในอัตราส่วน 60:40 โดยน้ำหนัก แล้วบดร่วมกันด้วยเครื่องบดซึ่งใช้มอร์เตอร์ไฟฟ้าขนาดกำลัง 2 แรงม้า ที่ตัดแบ่งจากเครื่องลอกแองเจลิสโดยใช้เหล็กเส้นกลมเป็นตัวบดเด็กซานอ้อยผสมเด็กซานในปริมาณ 8 กก. ใช้เวลาในการบด 120 นาที จะได้เด็กซานอ้อยผสมเด็กซานที่มีความละเอียดค้างตะแกรงเบอร์ 325 ไม่เกินร้อยละ 1 โดยน้ำหนักปริมาณพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการบด 2.984 กิโลวัตต์-ชั่วโมงหรือคิดเป็นค่าใช้จ่ายในการบดเด็กซานอ้อยผสมเด็กซาน ประมาณ 0.75 บาท/กг.

รูปที่ 1 เด็กซานอ้อยบริเวณบ่อพักในโรงไฟฟ้าพลังงานชีวมวล

3.2 ขั้นตอนในการทดสอบ

การทดสอบแบ่งออกเป็นสองขั้นตอนดัง

3.2.1 การทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมีและการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของปูนซีเมนต์และเต้าชานอ้อยผสมเต้าลอย ได้แก่ การทดสอบค่าความถ่วงจำเพาะ ความละเอียด ขนาดและลักษณะของอนุภาค ความต้องการน้ำ และต้นน้ำกำลัง

3.2.2 การทดสอบคุณสมบัติของคอนกรีต ประกอบด้วย

ก. คุณสมบัติทางกายภาพของคอนกรีตในสภาพสด

1. ค่ามูบของคอนกรีต การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM C 143

2. หน่วยน้ำหนักของคอนกรีต การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM C 138

3. ปริมาณอากาศในคอนกรีต การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM C 231

ข. คุณสมบัติเชิงกลของคอนกรีต

โดยทั่วไปมาตรฐานการประเมินคุณภาพคอนกรีตสำหรับอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กกำหนดค่ากำลังอัดของคอนกรีตที่อายุ 28 วันเป็นเกณฑ์ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ที่ต้องการ

ทำปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเต้าชานอ้อยผสมเต้าลอยที่เหมาะสมสำหรับคอนกรีตโครงสร้าง จึงศึกษาคุณสมบัติเชิงกลของคอนกรีตที่มีเต้าชานอ้อยผสมเต้าลอยในช่วงอายุใช้งานตามข้อกำหนดที่อายุ 28 วัน เพื่อเปรียบเทียบกับคอนกรีตควบคุมที่ทำจากปูนซีเมนต์ล้วน โดยทำการทดสอบดังนี้

1. กำลังอัด ใช้ตัวอย่างทดสอบทรงลูกบาศก์ขนาด $10 \times 10 \times 10$ ซม.³ ทดสอบกำลังอัดที่อายุ 3, 7 และ 28 วัน การทำก้อนด้วยอย่างและการทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน BS 1881

2. กำลังตัด ใช้ตัวอย่างทดสอบแบบคานขนาด $10 \times 10 \times 50$ ซม.³ ทดสอบกำลังตัดโดยให้น้ำหนักด้วย 3 จุด ที่อายุ 28 วัน การทดสอบเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM C 78

4. ส่วนผสมคอนกรีต

ในงานวิจัยนี้เลือกใช้ส่วนผสมคอนกรีตควบคุมที่มีกำลังอัด 300 กก./ซม.² ทดสอบจากตัวอย่างทดสอบทรงลูกบาศก์ที่อายุ 28 วัน ซึ่งเป็นคอนกรีตที่ใช้ในงานโครงสร้างทั่วไป โดยกำหนดให้ค่าความยุบตัวของคอนกรีตอยู่ในช่วง 5 ถึง 10 ซม. วิธีการคำนวณหาปฏิภาคน้ำส่วนผสมคอนกรีตเป็นไปตามมาตรฐาน ACI รายละเอียดส่วนผสมคอนกรีตแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ส่วนผสมของคอนกรีตในหนึ่งลูกบาศก์เมตร

ชนิดของคอนกรีต *	ร้อยละการแทนที่โดยน้ำหนัก	วัสดุ (กก.)				
		PC	TA	ทราย	หิน	น้ำ
CPC	0	320	-	810	1,012	200
CTA-20	20	256	64	810	1,012	200
CTA-30	30	224	96	810	1,012	200
CTA-40	40	192	128	810	1,012	200

หมายเหตุ * CPC : คอนกรีตควบคุม ใช้ปูนซีเมนต์เป็นวัสดุประสาน

CTA-20, CTA-30, CTA-40 : คอนกรีตผสมเต้าชานอ้อยและเต้าลอยร้อยละ 20, 30, 40 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน

5. ผลการทดสอบและการวิเคราะห์ผล

5.1 ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมีและคุณสมบัติทางกายภาพของถ้วยชานอ้อยและถ้วยลอย

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมีของถ้วยชานอ้อย เถ้าลอย และถ้วยชานอ้อยผสมถ้วยลอยแสดงในตารางที่ 2 ถ้วยชานอ้อยมีชิลิกอนไดออกไซด์เป็นสารประกอบหลักสูงถึงร้อยละ 70.6 โดยน้ำหนัก มีปริมาณสารประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ชิลิกอนไดออกไซด์ (SiO_2) อะลูมิเนียมออกไซด์ (Al_2O_3) และไอโอนออกไซด์ (Fe_2O_3) รวมกันร้อยละ 75.1 โดยน้ำหนัก มีค่าการสูญ

เสียน้ำหนักเนื่องจากการเผา (LOI) ค่อนข้างสูงที่ร้อยละ 15.4 โดยน้ำหนัก ซึ่งมีผลกระทบต่อการดูดซึมน้ำและกำลังขันที่ถ้วยลอยมีปริมาณ SiO_2 ร้อยละ 46.5 โดยน้ำหนัก และมีปริมาณ $\text{SiO}_2 + \text{Al}_2\text{O}_3 + \text{Fe}_2\text{O}_3$ รวมกันร้อยละ 76.8 โดยน้ำหนัก และมีค่า LOI ร้อยละ 0.5 โดยน้ำหนัก หากว่าธาตุของวัสดุทั้งสองชนิดทำปฏิกิริยากับออกซิเจนโดยสมบูรณ์แล้ว เมื่อนำถ้วยชานอ้อยผสมถ้วยลอยในอัตราส่วน 60:40 โดยน้ำหนัก จะมีปริมาณ SiO_2 ร้อยละ 60.9 โดยน้ำหนัก และมีปริมาณ $\text{SiO}_2 + \text{Al}_2\text{O}_3 + \text{Fe}_2\text{O}_3$ รวมกันร้อยละ 75.7 โดยน้ำหนัก และมีค่า LOI ร้อยละ 9.4 โดยน้ำหนักอย่างไรก็ตามเป็นเพียงการแสดงสัดส่วนปริมาณของธาตุโดยการเบรียบเทียนเท่านั้น

ตารางที่ 2 ส่วนประกอบทางเคมีของถ้วยชานอ้อย

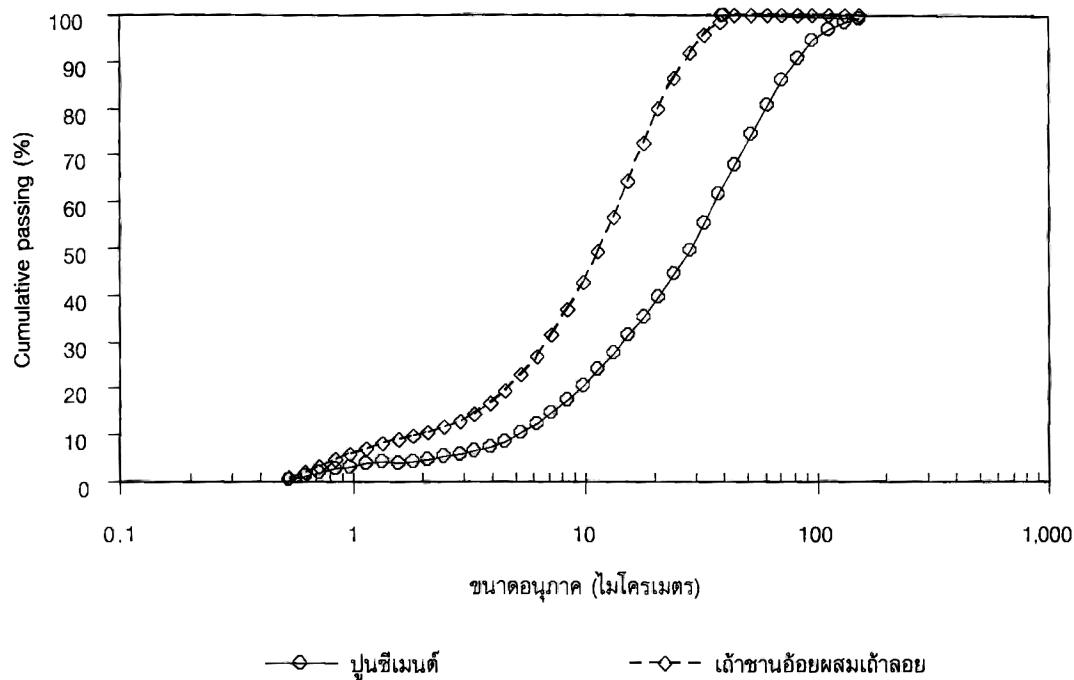
วัสดุ	ส่วนประกอบทางเคมี (%)					
	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3	CaO	SO_3	LOI
ถ้วยชานอ้อย (BA)	70.6	3.8	0.7	2.8	0.2	15.4
ถ้วยลอย (FA)	46.5	21.4	8.9	10.3	1.6	0.5
ถ้วยชานอ้อยผสมถ้วยลอย (TA)	60.9	10.8	4.0	5.8	0.8	9.4

คุณสมบัติทางกายภาพของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์และถ้วยชานอ้อยผสมถ้วยลอย ได้แก่ ค่าความตึงจำเพาะ ความละเอียด แสดงในตารางที่ 3 และ

การกระจายขนาดอนุภาคของปูนซีเมนต์เบรียบเทียนกับถ้วยชานอ้อยผสมถ้วยลอย แสดงในรูปที่ 2

ตารางที่ 3 คุณสมบัติทางกายภาพของถ้วยชานอ้อยผสมถ้วยลอย

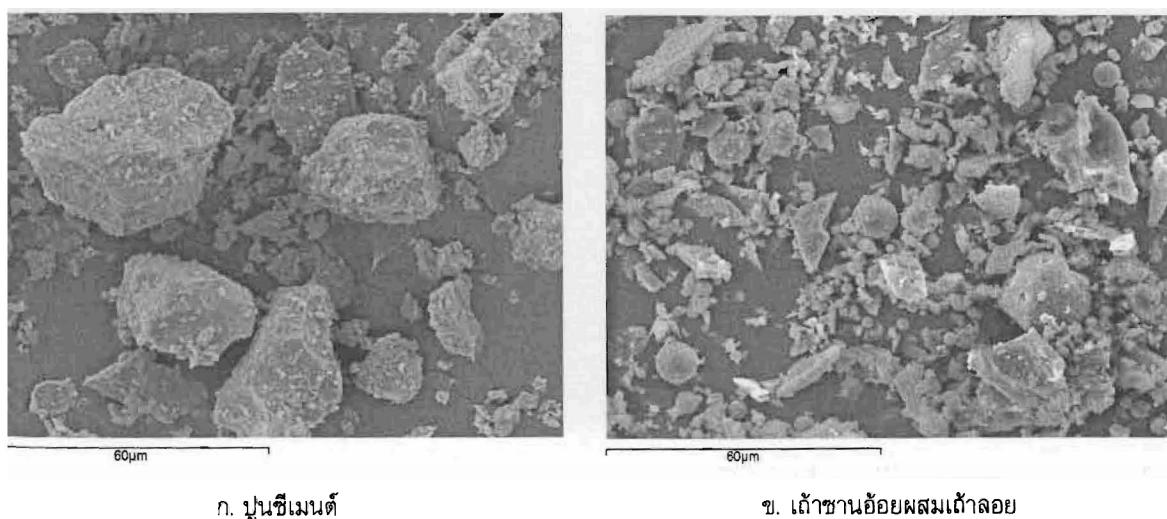
คุณสมบัติทางกายภาพ	วัสดุ	
	ปูนซีเมนต์ (PC)	ถ้วยชานอ้อยผสมถ้วยลอย (TA)
ความตึงจำเพาะ ความละเอียด	3.15	2.20
ค้างตะแกรงเบอร์ 325 (ร้อยละ) พื้นที่ผิวจำเพาะ (แอร์เบลน) (ซม. ² /ก.)	-	0.3
ขนาดอนุภาคเฉลี่ย d_{50} (ไมโครเมตร)	3.320	7.140
	22	12
ความต้องการน้ำ (ร้อยละ) ตัวนีกกำลัง (ร้อยละ) : ทิวาย 7 วัน	-	101
ทิวาย 28 วัน	-	94
	-	108

รูปที่ 2 การกระจายขนาดอนุภาคของปูนซีเมนต์เปรียบเทียบกับเด็กานอ้อยผสมเด้าโลย

ภาพถ่ายขยายขนาดของปูนซีเมนต์และเด็กานออยผสมเด้าโลยด้วยกำลังขยาย 1,000 เท่า แสดงในรูปที่ ก. และ ข. อนุภาคของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์มี

ลักษณะเป็นรูปร่างหลาภูเหลี่ยม ขณะที่เด็กานอ้อยผสมเด้าโลยมีลักษณะรูปร่างหลาภูเหลี่ยมหรืออาจเป็นแผ่นแบนมีร่องรอยและทรงกลมผสมกัน

ก. ปูนซีเมนต์

ข. เด็กานอ้อยผสมเด้าโลย

รูปที่ 3 ภาพถ่ายขยายขนาดอนุภาคของปูนซีเมนต์และเด็กานอ้อยผสมเด้าโลย

5.2 ผลการทดสอบคุณสมบัติของคอนกรีต

5.2.1 คุณสมบัติทางกายภาพของคอนกรีต ได้แก่ ค่าอุบัติ หน่วยน้ำหนัก และปริมาณอากาศ แสดงในตารางที่ 4 คอนกรีตที่มีเดาชาน อ้อยผสมเดาโลยมีค่าความอุบัติลดลงเล็กน้อยและลดลงมากขึ้นเมื่อเทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเดาชาน อ้อยผสมเดาโลยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเดาชาน อ้อยมีลักษณะอนุภาคเป็นรูปทรงเหลี่ยมมีความพรุนและมีพื้นที่ผิวสูงจึงต้องการน้ำมากขึ้นเพื่อช่วยในการไหลตัว แต่เดาโลยในส่วนผสมซึ่งมีลักษณะอนุภาคกลมจะช่วยทำให้คอนกรีตไหลตัวได้ดีขึ้น การใช้วัสดุทั้งสองรวมกันมีผลให้ค่าอุบัติของคอนกรีตที่มีเดาชาน อ้อยผสมเดาโลยลดลงไม่มากนักเมื่อเทียบกับคอนกรีตควบคุม โดยค่าอุบัติของคอนกรีต CPC เท่ากับ 8.0 ซม. ส่วนคอนกรีต CTA-20, CTA-30 และ CTA-40 มีค่าอุบัติเท่ากับ 7.5, 6.0 และ 5.5 ซม. ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ออกแบบดังนั้นการใช้เดาชาน อ้อยผสมเดาโลยที่อัตราส่วน 60:40 โดยน้ำหนัก เทนที่ปูนซีเมนต์ร้อยละ 40 โดยน้ำหนักวัสดุประสาน ในการผลิตคอนกรีตยังคงมีความสามารถเท่าเดิมอยู่ในเกณฑ์

หน่วยน้ำหนักของคอนกรีตที่มีเดาชาน

อ้อยผสมเดาโลยลดลงเล็กน้อยเมื่อปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเดาชาน อ้อยผสมเดาโลยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากค่าความถ่วงจำเพาะของวัสดุผสมต่ำกว่าปูนซีเมนต์ หน่วยน้ำหนักของคอนกรีต CPC, CTA-20, CTA-30 และ CTA-40 มีหน่วยน้ำหนักเท่ากับ 2,390, 2,370, 2,360 และ 2,360 กก./ม.³ ตามลำดับ

ผลการทดสอบปริมาณอากาศในคอนกรีตพบว่าคอนกรีตที่มีเดาชาน อ้อยผสมเดาโลยมีปริมาณอากาศใกล้เคียงกับคอนกรีตควบคุม โดยปริมาณอากาศในคอนกรีต CPC, CTA-20, CTA-30 และ CTA-40 เท่ากับร้อยละ 1.73, 1.53, 1.77 และร้อยละ 1.85 ตามลำดับ โดยปกติการมีปริมาณอากาศในคอนกรีตสูงมักจะช่วยเพิ่มความสามารถให้ได้ของคอนกรีตเนื่องจากฟองอากาศจะช่วยลดแรงเสียดทานระหว่างพิวอนุภาค แต่หากมีมากเกินไปจะมีผลต่อการลดกำลังอัดของคอนกรีต ดังนั้นจากการเปลี่ยนแปลงปริมาณอากาศในคอนกรีตที่มีเดาชาน อ้อยผสมเดาโลยเพียงเล็กน้อยในงานวิจัยนี้จึงไม่มีผลต่อความสามารถให้ได้และกำลังอัดของคอนกรีต

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของคอนกรีต

ชนิดของคอนกรีต	ค่าอุบัติ (ซม.)	หน่วยน้ำหนัก (กก./ม. ³)	ปริมาณอากาศ (ร้อยละ)
CPC	8.0	2,390	1.73
TA-20	7.5	2,370	1.53
TA-30	6.0	2,360	1.77
TA-40	5.5	2,360	1.85

5.2.2 คุณสมบัติเชิงกลของคอนกรีต ได้แก่ กำลังอัด และกำลังดัดของคอนกรีตที่อายุต่างๆ กัน แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบคุณสมบัติเชิงกลของคอนกรีต

ชนิดของคอนกรีต	กำลังอัด, กก./ซม. ² (ร้อยละกำลัง, ร้อยละ)			กำลังดัด, กก./ซม. ² (ร้อยละกำลัง, ร้อยละ)
	3 วัน	7 วัน	28 วัน	
CPC	188 (100)	280 (100)	360 (100)	52 (100)
CTA-20	172 (91)	268 (95)	398 (110)	57 (109)
CTA-30	153 (81)	220 (78)	358 (99)	54 (103)
CTA-40	127 (67)	190 (67)	331 (91)	52 (100)

ผลการทดสอบพบว่ากำลังอัดและกำลังดัดของคอนกรีตที่มีเดาชานอ้อยผสมเดาโลยจะลดลงเมื่อแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเดาชานอ้อยผสมเดาโลยเพิ่มขึ้น กำลังอัดของคอนกรีต CPC ที่อายุ 3 วัน และ 7 วัน สูงกว่า คอนกรีตที่มีเดาชานอ้อยผสมเดาโลย แต่ที่อายุ 28 วัน คอนกรีต CTA-20 และ CTA-30 มีกำลังอัดสูงกว่าและใกล้เคียงกับกำลังอัดของคอนกรีต CPC ตามลำดับ โดย คอนกรีต CTA-20 และ CTA-30 มีกำลังอัดร้อยละ 110 และร้อยละ 99 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับคอนกรีต CPC ซึ่ง มีกำลังอัดเท่ากับ 360 กก./ซม.² ส่วนคอนกรีต CTA-40 มี กำลังอัดต่ำกว่าคอนกรีต CPC โดยมีกำลังอัดร้อยละ 91 อย่างไรก็ตามคอนกรีตที่มีเดาชานอ้อยผสมเดาโลย ทั้งหมดมีกำลังอัดที่อายุ 28 วัน สูงกว่า 300 กก./ซม.² ซึ่ง เป็นค่าที่ออกแบบไว้

การแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเดาชานอ้อยผสม เดาโลยมีผลต่อการลดกำลังอัดของคอนกรีตในช่วงแรก โดย เฉพาะเมื่อแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเดาชานอ้อยผสมเดาโลย ในปริมาณเพิ่มขึ้น กำลังอัดที่ต่ำกว่าคอนกรีตควบคุมใน ช่วงแรกมีผลมาจากปริมาณปูนซีเมนต์ในส่วนผสมที่ลดลง แต่คอนกรีตมีการพัฒนากำลังอัดเพิ่มขึ้นในเวลาต่อมา ดัง จะเห็นได้จากการทดสอบกำลังอัดที่อายุ 28 วัน ของ คอนกรีต CTA-20 สูงกว่าคอนกรีตควบคุม นอกจากนี้ การพัฒนากำลังอัดจากอายุ 7 วัน ถึงอายุ 28 วัน ของ คอนกรีต CTA-30 และ CTA-40 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 21 และ

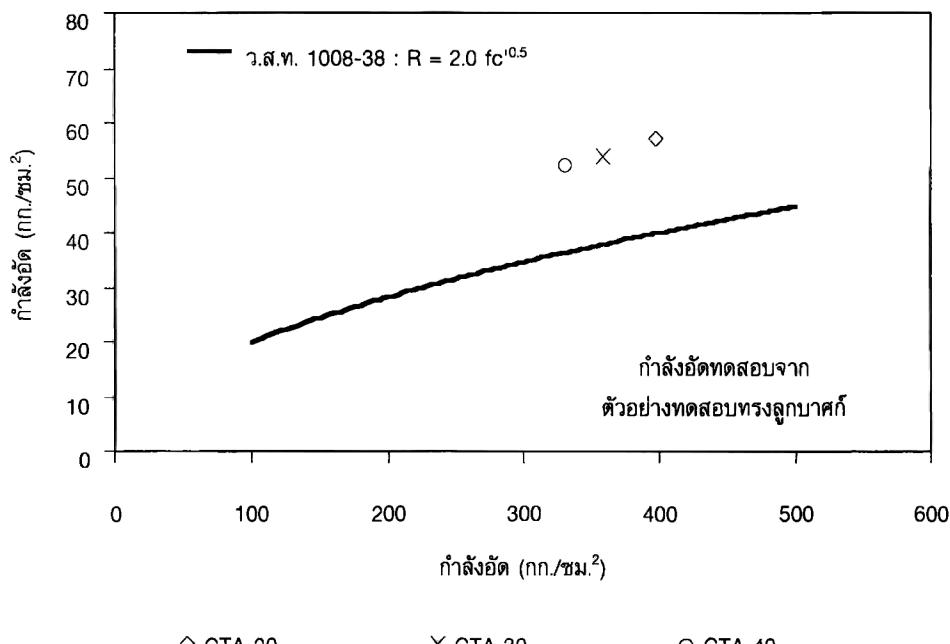
ร้อยละ 24 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงการพัฒนากำลังอัด ที่เพิ่มขึ้นตามปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเดาชาน อ้อยผสมเดาโลยที่เพิ่มขึ้น อันมีผลมาจากการปูนกาวปูน โซลามของเดาชานอ้อยผสมเดาโลยสอดคล้องกับงานวิจัย ที่ผ่านมา [10] ซึ่งพบว่าเดาชานอ้อยผสมเดาโลยมีผล กระแทบท่อกำลังอัดทำให้มอร์tar มีกำลังอัดเพิ่มขึ้นในระยะ ยาว

จากการทดสอบกำลังดัดของคอนกรีตที่มีเดา ชานอ้อยผสมเดาโลยที่อายุ 28 วัน พบว่า คอนกรีต CTA-20 มีกำลังดัดสูงกว่าคอนกรีต CPC ขณะที่คอนกรีต CTA-30 และ CTA-40 มีกำลังดัดใกล้เคียงกับคอนกรีต CPC โดย คอนกรีต CTA-20, CTA-30 และ CTA-40 มีกำลังดัด ร้อยละ 109, 103 และร้อยละ 100 ตามลำดับ เมื่อเทียบ กับคอนกรีต CPC ซึ่งมีกำลังดัดเท่ากับ 52 กก./ซม.²

เมื่อพิจารณาความต้านทานกำลังดัดต่อ กำลังอัดของคอนกรีต CPC เปรียบเทียบกับคอนกรีต CTA-20 พบร่วมค่าใกล้เคียงกันที่ประมาณร้อยละ 14.4 และ ร้อยละ 14.3 ของกำลังอัด ตามลำดับ ส่วนคอนกรีต CTA-30 และ CTA-40 มีค่าความต้านทานกำลังดัดต่อกำลังอัด ประมาณร้อยละ 15.0 และร้อยละ 15.7 ตามลำดับ ดังนั้นความต้านทานกำลังดัดต่อกำลังอัดของคอนกรีตมี แนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยตามปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ ด้วยเดาชานอ้อยผสมเดาโลยที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นไปตาม แนวทางเดียวกับการพัฒนากำลังอัดของคอนกรีต นอกจาก

นิ้วความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัดกับกำลังดัดที่อายุ 28 วัน ของคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในคอนกรีตมาตรฐานสำหรับอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กโดยวิธีกำลังของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยใน

พระบรมราชูปถัมภ์ ว.ส.ท. 1008-38 [11] ดังจะเห็นได้ จากราฟความสัมพันธ์ในรูปที่ 4 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการรับน้ำหนักของคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยที่มีแนวโน้มนำไปใช้ในงานคอนกรีตโครงสร้างได้

รูปที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัดกับกำลังดัดของคอนกรีตผสมเด็กชานอ้อยและเด็กอลอย

6. สรุป

จากการศึกษาผลกระทบของปูนซีเมนต์ผสมเด็กชานอ้อยและเด็กอลอยในลักษณะดั่งต่อไปนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยเพิ่มมากขึ้นทำให้ค่าบุญตัวเด็กชานอ้อยเด็กชานอ้อยเพิ่มมากขึ้น แต่ค่าบริมาณลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับคอนกรีตควบคุม แต่ค่าบริมาณอากาศในคอนกรีตไม่มีความแตกต่างกันเมื่อแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยไม่เกินร้อยละ 40 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน

2. เด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยในลักษณะดั่งที่อัตราส่วน 60:40 โดยน้ำหนัก และมีความละเอียดของวัสดุค้างตะแกรงเบอร์ 325 ไม่เกินร้อยละ 1 สามารถใช้แทนที่ปูนซีเมนต์ในการทำคอนกรีตได้ถึงร้อยละ 30 โดยน้ำหนักของวัสดุประสานโดยยังคงมีคุณสมบัติทางกายภาพ

และเขิงกลที่อายุ 28 วัน เทียบเท่ากับคอนกรีตควบคุมที่ทำจากปูนซีเมนต์ล้วน

3. กำลังอัดและกำลังดัดของคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยจะลดลงตามปริมาณการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยที่เพิ่มมากขึ้น กำลังอัดของคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยจะต่ำกว่าคอนกรีตควบคุมในช่วงแรกที่อายุ 3 วัน และ 7 วัน แต่สามารถพัฒนากำลังอัดเพิ่มขึ้นในเวลาต่อมา โดยคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยร้อยละ 20 และร้อยละ 30 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน มีกำลังอัดที่อายุ 28 วันสูงกว่าและใกล้เคียงกับคอนกรีตควบคุมตามลำดับขณะที่กำลังดัดที่อายุ 28 วัน ของคอนกรีตที่มีเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยร้อยละ 20 โดยน้ำหนักของวัสดุประสาน สูงกว่าคอนกรีตควบคุม และคอนกรีตที่มีปริมาณเด็กชานอ้อยผสมเด็กอลอยแทนที่ปูนซีเมนต์ร้อยละ 30 และร้อยละ 40 โดยน้ำหนักของวัสดุ

ประธาน มีกำลังตัดใจเลือกหัวข้อเรื่องความคุ้มค่า

7. กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบคุณ บริษัทดำเนินการ ไบโอด์-อี็นเนอร์ยี จำกัด ที่เอื้อเพื่อเด็กนักเรียนที่ใช้ในการทำวิจัย และนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตศาลายา ทุกคนที่มีส่วนช่วยในงานวิจัยนี้

8. เอกสารอ้างอิง

1. ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, <http://www.oae.go.th>
2. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ, <http://www.eppo.go.th>
3. สุวิมล สัจจวนิชย์ และอาทิตยา ดวงจันทร์, 2547, “ดัชนีความเป็นปอชโซลานของเด็กนักเรียนไทยและความต้องการน้ำ”, การประชุมวิชาการคونกรีตแห่งชาติ ครั้งที่ 2, จังหวัดเชียงใหม่, หน้า 118-120.
4. สุชีรา กลุชนะประลิทธ์ และชูชัย สุจิวรกุล, 2548, “ผลกระทบของเด็กนักเรียนต่อคุณสมบัติของมอร์ตาร์ปอร์ตแลนด์ซีเมนต์”, การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 10, จังหวัดชลบุรี, MAT-67.
5. ณพวงศธร ลิขิตศรีเพญลัย, นันท์ชัย ชูศิลป์, เอนกศิริพานิชกร, ชัย ชาตรพิทักษ์กุล และไกรวุฒิ เกียรติโภก, 2549, “การศึกษาเด็กนักเรียนต่อคุณสมบัติของมอร์tar”, การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 11, จังหวัดภูเก็ต, MAT-066.
6. ปริญญา จินดาประเสริฐ และชัย ชาตรพิทักษ์กุล, 2547, “ปูนซีเมนต์ ปอชโซลาน และคุณภาพ”, สมาคมคุณกรีตไทย, หน้า 293.
7. Chindaprasirt, P., Homwuttiwong, S., Sirivatnanon, V., 2004, “Influence of Fly Ash Fineness on Strength, Drying Shrinkage and Sulfate Resistance of Blended Cement Mortar, *Cement and Concrete Research*, Vol. 34, pp. 1087-1092.
8. สาโรจน์ ดำรงศีล และสุวิมล สัจจวนิชย์, 2549, “ผลกระทบของการใช้เด็กนักเรียนร่วมกับเด็กอย่างต่อต้านกำลังของมอร์tar”, การประชุมวิชาการคุณกรีตประจำปี ครั้งที่ 2, สมาคมคุณกรีตไทย, จังหวัดอุดรธานี, MAT 92.
9. สาโรจน์ ดำรงศีล และสุวิมล สัจจวนิชย์, 2549, “ผลกระทบของการใช้เด็กนักเรียนร่วมกับเด็กอย่างต่อต้านกำลังอัดและการทดสอบแห้งของมอร์tar”, การประชุมวิชาการคุณกรีตประจำปี ครั้งที่ 2, สมาคมคุณกรีตไทย, จังหวัดอุดรธานี, MAT 98.
10. สาโรจน์ ดำรงศีล และสุวิมล สัจจวนิชย์, 2549, “ผลกระทบของปูนซีเมนต์ผสมเด็กนักเรียนร่วมกับเด็กอย่างต่อต้านกำลังของมอร์tar”, การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 11, จังหวัดภูเก็ต, MAT-039.
11. คณะกรรมการวิชาการสาขาวิศวกรรมโยธา, มาตรฐานสำหรับอาคารคุณกรีตเสริมเหล็กโดยวิธีกำลัง, มาตรฐาน ว.ส.ท. 1008-38, วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, พิมพ์ครั้งที่ 1, พ.ศ. 2538.